

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 17C/89/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113238853
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Majeriková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5113238853.4

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Annou Majerikovou v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266, zastúpeného JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, proti odporcovi: X. Y. nar. XX.X.XXXX, B. XXX, štátny občan SR, o zaplatenie 460,34 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa zamietla.

Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania podaným na súde dňa 18.11.2013 domáhal rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 460,34 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 471,74 eur od 5.10.2012 do 24.7.2013, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 460,34 eur od 27.7.2013 až do zaplatenia a náhradu trov konania. Návrh skutkovo odôvodnil tým, že na základe zmluvy o úvere zo dňa 5.6.2008 bol odporcovi poskytnutý úver 531,10 splatný v 48 mesačných splátkach po 73,92 eur. Odporca porušil ustanovenie bodu 4.17 všeobecných obchodných podmienok zmluvy o úvere, podľa ktorých bol povinný mesačné splátky splácať v stanovenej výške podľa splátkového kalendára a tento splátkový kalendár dodržiavať. Nakoľko odporca si neplnil riadne svoje povinnosti, spoločnosť GE MONEY a.s. vypovedala zmluvu dňa 19.12.2008. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu podania návrhu predstavuje 460,34 eur, ktorá pozostáva z neuhradenej časti úveru a odporca je ďalej povinný zaplatiť i úroky z omeškania. Dňa 27.9.2012 uzavrel pôvodný navrhovateľ (Profidebt Slovakia s.r.o.) ako postupník so spoločnosťou GE MONEY a.s. ako postupcom zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej bola navrhovateľovi postúpená splatná pohľadávka voči odporcovi zo zmluvy o úvere vo výške 481,41 eur s príslušenstvom a právami spojenými s pohľadávkou. Postúpenie pohľadávky oznámil postupca odporcovi listom z 26.10.2012.

V priebehu konania podaním doručeným súdu dňa 27.5.2014 navrhovateľ a spoločnosť Intrum Justitia Debt Finance AG so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko navrhli zmenu účastníka konania na strane navrhovateľa, nakoľko zmluvou o postúpení pohľadávok z 31.1.2014 došlo k postúpeniu pohľadávky navrhovateľa voči odporcovi, ktorá je predmetom tohto konania na spoločnosť Intrum Justitia Debt Finance AG so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko. Zároveň táto spoločnosť prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrila súhlas so vstupom do konania na miesto pôvodného veriteľa. K návrhu pripojili zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 31.1.2014 spolu s identifikáciou postúpenej pohľadávky. Súd uznesením č.k. 17C/89/2014-65 zo dňa 11.6.2014 pripustil zmenu účastníka na strane navrhovateľa.

Odporca sa k návrhu na začatie konania písomne nevyjadril.

Podľa § 115a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, na prejednanie veci samej nie je potrebné nariadovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Vzhľadom na vyššie uvedené zákonné ustanovenie vzhľadom k tomu, že v danej veci ide o „drobný spor“, nakoľko predmet konania v čase začatia neprevyšuje 1000,- eur (§ 200ea O.s.p. ods. 1, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor) súd na prejednanie veci samej nenariadil pojednávanie.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p., vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Na základe vyššie citovaného zákonného ustanovenia, súd oznámil verejné vyhlásenie rozsudku na úradnej tabuli dňa 30.9.2014.

Súd na základe vykonaného dokazovania, oboznámením sa so spisovým materiálom zistil nasledovný skutkový stav:

Zo zmluvy o úvere zo dňa 19.2.2008 uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom mal súd preukázané, že veriteľ schválil odporcovi úverový rámec vo výške 2.489,54 eur v 48 mesačných splátkach po 73,92 eur a oznámením zo dňa 30.10.2008 právny predchodca navrhovateľa v zmysle čl. 12 bod 12.2.2. vypovedal zmluvu ku dňu 20.11.2008 a listom zo dňa 29.12.2008 vyzval k okamžitému splateniu celého konečného zostatku 599,52 eur do 5.1.2009.

V prvom rade je potrebné uviesť to, navrhovateľ svoj návrh skutkovo vymedzil tak, že odporca nezaplatil zostatok istiny úveru vo výške 460,34 eur potom, ako vypovedal zmluvu dňa 19.12.2008. Podľa § 79 ods. 1 Os.p. konanie sa začína na návrh a žalobným petitom vymedzil navrhovateľ pre súd rámec (hranice) jeho rozhodovania, ktorým je v platnom a účinnom civilnom procese viazaný. Táto skutočnosť vyplýva priamo z jeho podstaty ako nástroja ochrany subjektívnych občianskych práv. Ustanovenie § 79 ods. 2 O.s.p., kedy navrhovateľ je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy je procesnou povinnosťou (dôkazná povinnosť) a označiť dôkazy tak, aby z nich jeho skutkové tvrdenia logickým spôsobom vyplývali.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. zákona o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1. mája 2014, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 397 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Právny predchodca navrhovateľa ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a odporca zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Je nepochybné, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu úverovej zmluvy v zmysle ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, ktorým sa v celku tento vzťah medzi účastníkmi aj riadi. Je nepochybné, že ide o spotrebiteľský vzťah, ktorým môže byť vzťah vzniknutý jednak na základe Občianskeho zákonníka, ale aj v zmysle Obchodného zákonníka. Pod pojmom spotrebiteľské zmluvy nemožno vidieť osobitné typové označenie zmluvy, ale iba to, že ide o vzťahy, ktoré sa vyznačujú vlastnosťami v týchto ustanoveniach uvedenými, bez zreteľa na to, ako sú inak typovo označené. Nejde teda o samostatný typ zmluvy v zmysle ôsmej časti Občianskeho zákonníka.

Vzťah Občianskeho a Obchodného zákonníka vymedzuje § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka, podľa ktorého právne vzťahy, ktoré nemožno riešiť podľa ustanovení Obchodného zákonníka, sa riešia podľa občianskeho práva. Pre vzťahy, ktoré sú upravené obchodným zákonníkom, je typické, že ide o vzťahy podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy vrátane tzv. absolútnych obchodov, čo vymedzuje § 261 ods. 3 Obchodného zákonníka. Úverová zmluva je absolútnym obchodom.

Z hľadiska danej otázky je tu potrebné zohľadniť Smernicu rady č. 93/13/EHS o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá sa do právneho poriadku premietla predovšetkým v § 52 nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Z hľadiska posúdenia vzťahu medzi účastníkmi je základnou otázkou posúdenie premlčania, na ktoré možno nahliadať tak z pohľadu Obchodného zákonníka ako aj Občianskeho zákonníka. Je nepochybné, že daný zmluvný vzťah je absolútnym obchodnoprávnym vzťahom, to znamená, že sa riadi Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov a premlčacia doba je v takomto prípade podľa Obchodného zákonníka 4 roky (§ 397). Ak by sa mala na postavenie odporcu aplikovať úprava Občianskeho zákonníka, bola by premlčacia doba 3-ročná (§ 101). Vzniká potom otázka, či ustanovenie o dĺžke premlčacej doby v Občianskom zákonníku je ustanovením, ktoré smeruje na ochranu spotrebiteľa a ktoré je potrebné na daný záväzkový vzťah aplikovať.

Súd zastáva názor, že ustanovenie Občianskeho zákonníka o dĺžke všeobecnej premlčacej doby nie je možné použiť. Trojročná premlčacia doba v Občianskom zákonníku nesmeruje na ochranu spotrebiteľa. Obchodný zákonník zakotvuje všeobecné obmedzenie premlčacej doby. Občiansky zákonník takéto obmedzenie nezakladá. Obchodný zákonník obsahuje ucelenú úpravu inštitútu premlčania. Odlišnosť úpravy inštitútu premlčania v Občianskom zákonníku a Obchodnom zákonníku nemá nič spoločné so spotrebiteľskou ochranou, ale je iba výsledkom dvoch rôznych legislatívnych procesov, ktoré vyústili do dvoch rôznych kódexov bez ďalších súvislostí relevantných pre danú problematiku. Ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú inštitút premlčania, nie sú ustanoveniami smerujúcimi k ochrane spotrebiteľa, a to z hľadiska ich prijatia (cieľom úpravy nebola ochrana spotrebiteľa), ako aj z hľadiska ich obsahu ako celku (Občiansky zákonník napr. neobsahuje oproti Obchodnému zákonníku všeobecné obmedzenie premlčacej lehoty).

Podľa súdu vzhľadom na to, že ide o absolútny obchod, je potrebné na daný vzťah uplatňovať aj premlčaciu lehotu, ktorá sa vzťahuje k danému vzťahu, teda v zmysle Obchodného zákonníka štvorročnú.

Z platobnej histórie predloženej navrhovateľom v konaní je nesporné, že zmluva bola ukončená 19.12.2008 a posledná zrealizovaná transakcia odporcom bola dňa 23.6.2008 a pohľadávka ku dňu 18.12.2008 predstavovala 595,10 eur. Z oznámenia o zosplatnení zo dňa 29.12.2008 je zrejmé, že ku dňu 20.11.2008 navrhovateľ zablokoval kreditnú kartu a zosplatnil celý úver v celkovej dlžnej sumy 599,52 eur. Žalobný návrh navrhovateľom bol podaný na súd dňa 18.11.2013. Podľa ustanovenia § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné. V danom prípade je premlčacia doba štyri roky (§ 397 Obchodného zákonníka). Podľa ustanovenia § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

Lehota na uplatnenie práva v zmysle citovaných ustanovení začala plynúť 30.12.2008 a uplynula dňa 30.12.2012. V čase začatia konania, t.j. dňa 18.11.2013, bol navrhovateľov nárok premlčaný. V danom prípade pre počiatok behu premlčacej doby je rozhodujúci deň zosplatnenia 29.12.2008 a teda v danom prípade sa „mohlo“ právo vykonať po prvý raz dňa 30.12.2008, kedy objektívne začala plynúť premlčacia doba, ktorej koniec uplynul dňa 30.12.2012 a žalobný návrh navrhovateľom bol podaný na súd až dňa 18.11.2013. Premlčanie sa definuje ako uplynutie času stanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo bývalo vykonané a preto súd posúdil s poukazom na citované zákonné ustanovenia, že nárok je premlčaný. K ustanoveniu § 5b nie je prechodné ustanovenie a súd je povinný vec posúdiť podľa právneho stavu v čase rozhodovania a preto návrh navrhovateľa v celom rozsahu ako premlčaný zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods.1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal v spojení s ustanovením § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým a konanie končí.

Odporca ako úspešný účastník konania si náhradu trov neuplatnil a zo spisu mu trovy nevyplývajú, preto súd rozhodol tak, že odporcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Žiline, v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42 ods. 3 OSP (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané - každý rovnopis vlastnou rukou, pri právnických osobách opatrený popisom osoby oprávnenej konať za subjekt, ako aj odtlačkom razítka a datované) tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia alebo na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. v platnom znení).